

Sygn. akt III CNP 16/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa Parafii [...] w Ś.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie Małopolskiemu i Skarbowi Państwa
Lasom Państwowym Nadleśnictwu Łosie
o przywrócenie prawa własności ewentualnie o przyznanie nieruchomości
zamiennej, ewentualnie o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2015 r.,
na skutek skargi strony powodowej
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu
z dnia 20 września 2013 r., sygn. akt I C 919/11,

**odrzuca skargę i zasądza od strony powodowej na rzecz
Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę
1800 zł (tysiąc osiemset zł) tytułem zwrotu kosztów
postępowania wywołanego skargą.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 września 2013 r. - w sprawie o przywrócenie własności nieruchomości lub o odszkodowanie - Sąd Okręgowy w Nowym Sączu oddalił w całości powództwo Parafii [...] w Ś..

Strona powodowa wniosła w dniu 30 stycznia 2014 r. wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, motywując go tym, że pełnomocnik powódki, mimo potwierdzenia odbioru pisma w placówce pocztowej, faktycznie go nie odebrała. Postanowieniem z dnia 7 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu oddalił wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia i odrzucił wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Na to postanowienie powódka wniosła zażalenie, które postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2014 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie w zakresie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia odrzucił, a w pozostałym zakresie oddalił. Sąd drugiej instancji przyjął, tak jak Sąd Okręgowy, że przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn zawinionych przez stronę.

Od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 20 września 2013 r. powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, zarzucając, że został on wydany z naruszeniem konstytucyjnego prawa do dwuinstancyjnego postępowania sądowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przyjmuje się trafnie, że odpowiedzialność Skarbu Państwa przewidziana w art. 77 Konstytucji i art. 417¹ § 2 k.c. wchodzi w grę tylko wtedy, gdy strona poszkodowana lub uważająca się za poszkodowaną uczyniła wszystko, co możliwe, aby nie dopuścić do powstania szkody. Inaczej mówiąc, obowiązkiem strony (obywatela, każdego podmiotu prawnego) jest wykorzystanie wszystkich - a tym bardziej podstawowych środków prawnych mogących zapobiec szkodzie. Takim „podstawowym” środkiem jest m.in. apelacja.

Jeżeli strona nie wniosła apelacji, to do przyjęcia „wyjątkowego wypadku”, o jakim mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c., konieczne jest ustalenie, że nie uczyniła tego z przyczyn „wyjątkowych”, mających charakter obiektywny, uniemożliwiających wniesienie środka odwoławczego. Akta sprawy, w tym przebieg postępowania

o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, pokazują, że strona powodowa zaniechała wniesienia apelacji, gdyż z własnej winy uchybiła terminowi do jej wniesienia.

Brak także podstaw do stwierdzenia, że zaskarżone orzeczenie narusza konstytucyjne prawo własności. Należy pamiętać, że ochrona własności ma charakter intersubiektywny, co oznacza, że różny - zależny od racji stron - może być wynik rozstrzygnięcia sporu o własność. Jest zatem oczywiste, że oddalenie powództwa o ochronę własności nie oznacza, że zasada konstytucyjnej ochrony prawa własności została naruszona.

Oczywiście, skoro strona z przyczyn leżących po jej stronie nie wniosła apelacji, to nie sposób mówić także o naruszeniu konstytucyjnej zasady dwuinstancyjności.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).